

H O T Ă R Ă R E A nr.1-113/2026
cu privire la examinarea contestației formulate de Maxim Todorov
împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-80/2025 din 12.09.2025,
emisă în privința procurorilor Alexandru Zgureanu și Alexei Buțenco

16 aprilie 2026

municipiul Chișinău

Examinând în ședință deschisă, în procedură scrisă, contestația formulată de Maxim Todorov împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-80/2025 din 12.09.2025, audiind informația prezentată de către domnul Mihail Sorbala, Consiliul Superior al Procurorilor -

C O N S T A T Ă :

Prin Hotărârea nr. 3-80/2025 din 12.09.2025, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația formulată de Maxim Todorov împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 05.06.2025, prin care a fost dispusă încetarea procedurii disciplinare în privința procurorilor din cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Alexandru Zgureanu și Alexei Buțenco.

Ulterior, la data de 22.09.2025, în circuitul informațional al Consiliului Superior al Procurorilor a fost înregistrată contestația lui Maxim Todorov împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-80/2025 din 12.09.2025.

I. Circumstanțele reflectate în sesizările cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară

Cu privire la sesizarea din 13.05.2025

La data de 13.05.2025, Maxim Todorov a adresat Consiliului Superior al Procurorilor o sesizare, prin care a invocat pretinse abateri disciplinare comise de procurorii din cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Alexandru Zgureanu și Alexei Buțenco.

În cuprinsul sesizării, autorul a indicat că, la data de 12.07.2023, la Judecătoria Cahul, sediul Central, a fost înregistrată spre examinare, fiind expediată de către Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, o cauză penală privind învinuirea lui XXXXXXXX XXXXXXXX de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 27, art. 42 alin. (5), art. 46 și art. 248¹ alin. (4) lit. a), b) și c) din Codul penal, calificată drept complicitate la tentativă de contrabandă.

Cauza a fost repartizată judecătorului Sîrbu Aliona. Din partea Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, în calitate de procuror în instanță a fost desemnat Alexei Buțenco, iar la etapa urmăririi penale a fost implicat procurorul Alexandru Zgureanu. Pe parcursul examinării cauzei, instanța a desfășurat mai multe ședințe de judecată, o parte semnificativă dintre acestea fiind amânate din motive procedurale, organizatorice sau ca urmare a neprezentării participanților.

Astfel, la 09.08.2023, ședința a fost amânată din cauza neprezentării procurorului Alexei Buțenco. La 28.09.2023 și 18.12.2023, ședințele au fost amânate la cererea procurorului. La 11.01.2024, ședința a fost amânată ca urmare a depunerii de către procuror a unui demers de strămutare a cauzei penale, cerere respinsă prin încheierea instanței din 12.01.2024, fiind dispusă, totodată, amânarea ședinței.

La 15.02.2024, procurorul a solicitat acordarea unui termen pentru a lua cunoștință de demersurile părții apărării, motiv pentru care ședința a fost amânată. La 28.02.2024, instanța a obligat procurorul să prezinte apărării copiile înregistrărilor de pe dispozitivele de memorie, însă la 04.03.2024 ședința a fost amânată din cauza neexecutării acestei obligații. Ulterior, la 14.03.2024, instanța a procedat ea însăși la realizarea copiilor, întrucât obligația nu fusese îndeplinită, dispunând amânarea ședinței. La 05.04.2024, ședința a fost din nou amânată din cauza neprezentării procurorului Alexei Buțenco.

La 02.07.2024, procurorul a dat citire învinuirii, fiind stabilită ordinea cercetării judecătorești. Ulterior, la 03.10.2024, ședința a fost amânată din cauza neasigurării prezenței martorilor de către acuzare, iar la 10.10.2024 a fost audiat un martor al acuzării. La 17.10.2024, ședința a fost amânată pentru examinarea demersului procurorului privind audierea martorilor aflați peste hotare prin videoconferință, iar la 04.11.2024 a fost audiat un alt martor al acuzării.

La 20.11.2024, ședința a fost amânată din cauza neprezentării unui martor și a lipsei probelor privind imposibilitatea deplasării acestuia din motive de sănătate. La 30.01.2025, ședința a fost amânată întrucât procurorul Alexei Buțenco nu era pregătit pentru audierea inculpatului, XXXXXXXX XXXXXXXX, iar la 03.02.2025 a fost audiat un martor al acuzării. La 18.03.2025 a fost audiat un alt martor al acuzării.

Autorul sesizării a susținut că, pe parcursul examinării, cauza a fost tergiversată, majoritatea ședințelor fiind amânate din motive imputabile acuzării. În acest sens, a indicat că procurorul Alexei Buțenco ar fi contribuit la amânarea a aproximativ 14 ședințe din totalul de 17, doar 3 fiind considerate ședințe efective.

Totodată, a menționat că inculpatul XXXXXXXX XXXXXXXX și apărătorii acestuia s-au prezentat la toate ședințele și nu au solicitat amânări, dimpotrivă, au cerut constant accelerarea examinării cauzei și stabilirea unor termene suplimentare. Cu toate acestea, aceste solicitări nu ar fi fost valorificate.

De asemenea, autorul sesizării a criticat conduita instanței de judecată, arătând că judecătorul nu a aplicat măsuri procesuale de sancționare pentru absențele sau lipsa de pregătire a procurorului, nu a sesizat Inspekția procurorilor și nu a dispus prezentarea unor dovezi privind imposibilitatea participării la ședințe, precum și nu a aplicat amenzi judiciare pentru amânările repetate.

S-a mai invocat că, la ședința din 30.01.2025, procurorul Alexei Buțenco a solicitat amânarea cauzei invocând lipsa de pregătire pentru audierea inculpatului și a menționat posibilitatea participării procurorului Alexandru Zgureanu la această etapă, deși acesta a instrumentat cauza în faza de urmărire penală, fapt ce ar ridica suspiciuni privind o eventuală coordonare între procurori în vederea tergiversării procesului.

În concluzie, autorul sesizării a susținut că gestionarea cauzei penale a determinat numeroase amânări nejustificate, utilizarea ineficientă a resurselor publice și încălcarea termenului rezonabil de examinare, solicitând Consiliului Superior al Procurorilor examinarea plângerii și dispunerea măsurilor corespunzătoare.

Cu privire la sesizarea din 28.05.2025

La data de 28.05.2025, avocatul Maxim Todorov a formulat o nouă sesizare, prin care a invocat pretinse abateri disciplinare comise de procurorul Alexandru Zgureanu, abateri ce vizează, în esență, modul de gestionare a informațiilor ce constituie secret de stat.

Sesizarea a fost adresată Consiliului Superior al Procurorilor și Inspecției procurorilor, fiind depusă în interesele inculpatului XXXXXXXX XXXXXXXX și având ca obiect presupuse încălcări comise de procurorul Alexandru Zgureanu și ofițerul de investigații XXXX XXXX în cadrul examinării unei cauze penale.

În conținutul acesteia s-a indicat că procurorul Alexandru Zgureanu, aflat în gestiunea unei cauze penale privind învinuirea lui XXXXXXXX XXXXXXXX de complicitate la tentativa de contrabandă, ar fi admis acțiuni considerate neconforme în desfășurarea urmăririi penale. În acest sens, s-a relatat că, la data de 31.03.2023, au fost efectuate percheziții la domiciliul inculpatului din municipiul Cahul, precum și la domiciliul mamei acestuia din satul XXXXXXXXXXXX, în cadrul cărora au fost ridicate telefoane mobile, dispozitive de stocare și alte obiecte relevante pentru cauză.

În cadrul acestor acțiuni a participat ofițerul de investigații XXXX XXXX, fiind prezent și un reprezentant al serviciilor de securitate. Ulterior, datele extrase din telefoanele mobile au fost analizate de către ofițerul de investigații și transmise procurorului, fiind utilizate în cadrul cauzei penale în baza autorizărilor emise de judecătorul de instrucție.

S-a mai consemnat că, la data de 27.06.2023, XXXXXXXX XXXXXXXX a fost recunoscut în calitate de învinuit, fiind asistat la înaintarea învinuirii de către avocatul Maxim Todorov.

Autorul sesizării a invocat că anumite informații privind statutul și identitatea unui ofițer de informații ar fi fost protejate prin regimul secretului de stat, potrivit prevederilor legale, subliniind că aceste date nu puteau fi divulgate și trebuiau utilizate exclusiv în cadrul procesului penal, de către persoane autorizate. Totodată, s-a arătat că participanții la proces, inclusiv apărătorii, aveau obligația de a păstra confidențialitatea acestor informații, fiind necesară semnarea declarațiilor de nedivulgare, în condițiile legii.

În acest context, s-a susținut că procurorul Alexandru Zgureanu, cunoscând caracterul secret al unor informații din dosar, ar fi transmis avocatului Maxim Todorov materiale din cauza penală, inclusiv documente ce conțineau date atribuite secretului de stat și informații privind activitatea operativă, fără ca acesta să fi semnat în prealabil declarația de nedivulgare.

Ulterior, s-a indicat că procurorul a întocmit rechizitoriul și a expediat cauza penală spre examinare Judecătoriei Cahul, sediul Central. În continuare, autorul sesizării a făcut referire la prevederile Legii nr. 170/2007 privind statutul ofițerului de informații și securitate, precum și la regimul juridic al informațiilor clasificate, menționând că accesul la astfel de date este condiționat de nivelul de autorizare și că divulgarea neautorizată atrage răspundere juridică.

De asemenea, s-a solicitat verificarea faptului dacă procurorul, ofițerul de investigații și alți participanți la proces, inclusiv grefierii implicați în examinarea cauzei, au deținut autorizările corespunzătoare de acces la informații clasificate, raportat la nivelurile de secretizare („strict secret”, „secret”, „confidențial”).

În continuare, sesizarea a vizat modul de desfășurare a ședințelor de judecată în cauza penală menționată, fiind invocate situații în care examinarea ar fi avut loc în ședință publică, în pofida existenței unor informații ce ar constitui secret de stat. S-a arătat că, deși în anumite etape procesuale instanța a dispus examinarea cauzei în ședință închisă, ulterior aceasta ar fi continuat examinarea în ședință publică, fără a asigura protecția corespunzătoare a informațiilor clasificate.

Totodată, s-a invocat că anumite persoane participante la ședințele de judecată, inclusiv grefieri sau alte persoane, ar fi avut acces la materialele cauzei fără a se stabili dacă au semnat declarații de confidențialitate sau dacă dețineau autorizații de acces la informații clasificate.

Autorul sesizării a făcut referire și la anumite ședințe de judecată în care instanța ar fi respins demersuri privind desfășurarea ședințelor în condiții închise sau semnarea declarațiilor de nedivulgare, fără o motivare explicită, continuând examinarea cauzei în ședință publică, inclusiv la audierea inculpatului.

De asemenea, s-a menționat că pe Portalul instanțelor de judecată au fost publicate informații referitoare la cauza penală, inclusiv date privind identitatea inculpatului și obiectul cauzei, fiind invocată necesitatea verificării compatibilității acestor publicări cu regimul juridic al secretului de stat.

În final, raportând circumstanțele expuse la prevederile legale incidente, inclusiv cele ale Legii nr. 245/2008 cu privire la secretul de stat, autorul sesizării a solicitat examinarea pretinselor încălcări și tragerea la răspundere disciplinară a procurorilor Alexandru Zgureanu și Alexei Buțenco, cu aplicarea sancțiunii disciplinare corespunzătoare.

În temeiul art. 45 alin. (1) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, sesizarea a fost transmisă Inspecției procurorilor, conform competenței, în vederea examinării conduitei procurorilor vizați prin prisma criticilor formulate de petiționar.

II. Circumstanțe stabilite în cadrul verificării sesizării disciplinare de către Inspecția procurorilor

Constatările din Decizia Inspecției procurorilor din 05.06.2025

În urma verificării circumstanțelor expuse în sesizarea disciplinară, prin Decizia din 05.06.2025, inspectorul-șef al Inspecției procurorilor, Mircea Roșioru, a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului Alexei Buțenco, din motivul lipsei temeiului pentru tragerea la răspundere disciplinară.

Inspecția procurorilor a reținut că, la data de 06.07.2023, procurorul Alexandru Zgureanu a expediat spre examinare în fond Judecătoria Cahul, sediul Central, cauza penală de învinuire a lui XXXXXXXX XXXXXXXX pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 27, art. 42 alin. (5), art. 46 și art. 248¹ alin. (4) lit. a), b) și c) din Codul penal. Cauza penală a fost înregistrată la Judecătoria Cahul, sediul Central, la data de 12.07.2023, fiind repartizată spre examinare judecătorei Aliona Sîrbu.

Prin dispoziția procurorului ierarhic superior, Oxana Cazacu, nr. 28 din 12.07.2023, în vederea reprezentării învinuirii în numele statului în cauza penală menționată, a fost constituit grupul de acuzatori de stat, în componența procurorilor Alexei Buțenco, în calitate de conducător al grupului, și Timofei Osadcenco.

Prima ședință de judecată a fost fixată pentru data de 09.08.2023. În cadrul acesteia s-a prezentat procurorul Timofei Osadcenco, fără a avea asupra sa dispoziția din 12.07.2023, iar procurorul Alexei Buțenco a lipsit motivat, întrucât, potrivit Ordinului Procurorului General nr. 1210-p din 27.07.2023, se afla în concediu anual de odihnă și a solicitat amânarea ședinței.

Ședința din 28.09.2023 a avut caracter lucrativ, fiind puse în discuție cererea părții apărării privind conexarea cauzei penale a inculpatului XXXXXXXX XXXXXXXX cu o altă cauză aflată anterior în procedura unei alte judecătore, precum și cererea privind examinarea cauzei în ședință închisă.

Procurorul Alexei Buțenco nu s-a prezentat la ședința din 18.12.2023, însă a depus în prealabil o cerere scrisă prin care a solicitat amânarea acesteia, invocând imposibilitatea soluționării demersului privind conexarea cauzei, în contextul neredistribuirii unei alte cauze parvenite de la Curtea Supremă de Justiție.

În ședința din 11.01.2024, care a avut de asemenea caracter lucrativ, la dosar a fost anexată lista probelor acuzării, partea apărării a prezentat referință asupra acesteia, iar procurorul a formulat un demers privind declinarea competenței Judecătoriei Cahul în favoarea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, pe motiv că urmărirea penală fusese finalizată în municipiul Chișinău.

În ședința din 12.01.2024, instanța s-a pronunțat asupra demersului procurorului privind declinarea competenței, respingându-l, și a examinat argumentele părților referitoare la conexarea cauzelor penale.

La data de 15.02.2024, procurorul ierarhic superior a emis dispoziția nr. 01, prin care grupul de acuzatori de stat a fost completat cu procurorul delegat în cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Oleg Cernenchi. În aceeași ședință, instanța s-a pronunțat și asupra demersului părții apărării privind judecarea cauzei în ședință închisă, respingându-l. Ulterior, a fost respins și demersul procurorului privind transmiterea cauzei penale spre conexare la o cauză aflată în procedura judecătorului Bancov. În continuare, partea apărării a formulat o cerere privind eliberarea copiilor suporturilor informaționale, ședința fiind amânată cu acordarea unui termen procurorului.

În ședința din 28.02.2024 au fost audiate părțile cu privire la cererea de eliberare a copiilor de pe suporturile optice, instanța dispunând obligarea părții apărării să achite taxa de stat, iar procurorului să prezinte copiile solicitate.

În ședința din 04.03.2024, partea apărării a prezentat dovada achitării taxei de stat, iar în ședința din 14.03.2024 au fost efectuate copiile înregistrărilor.

Ședința de judecată din 05.04.2024 a fost amânată la cererea acuzatorului de stat, întrucât, la acea dată, procurorul Alexei Buțenco se afla în concediu anual de odihnă, fapt confirmat prin Ordinul Procurorului General nr. 490-p din 12.03.2024. Instanța a fost informată în prealabil despre această împrejurare. Totodată, s-a constatat că nici inculpatul nu s-a prezentat la ședință, circumstanță care, de asemenea, a determinat amânarea examinării cauzei.

În ședința din 02.07.2024, procurorul a adus la cunoștință învinuirea, partea apărării a prezentat lista probelor sale, a fost stabilită ordinea cercetării judecătorești, iar ședința preliminară a fost încheiată.

Ședința de judecată din 03.10.2024 a fost amânată de instanță pe motiv că procurorul nu a prezentat martorii acuzării. În acest sens, procurorul Alexei Buțenco a prezentat dovezi privind măsurile întreprinse pentru asigurarea prezenței acestora, inclusiv citațiile expediate martorilor Xxxxx Xxxx, Xxxxx Xxxxx și Xxxx Xxxx, toate însoțite de avize de livrare cu mențiunea „nereclamat”.

Ulterior acestei ședințe, prin ordonanța nr. 491 din 03.10.2024, procurorul Alexei Buțenco a dispus aducerea silită a martorilor Xxxxx Xxxxx, Xxxxxxx Xxxxxxx și Xxxx Xxxx. Ca urmare, în ședința din 10.10.2024 a fost audiată martora Xxxxxxx Xxxxxxx, iar procurorul a informat instanța despre imposibilitatea prezentării martorilor Xxxx și Xxxxx, aceștia aflându-se în afara teritoriului Republicii Moldova.

În ședința din 17.10.2024 au fost aduse la cunoștința instanței rezultatele verificărilor potrivit cărora martorii Xxxxx Xxxxx și Xxxx Xxxx se aflau peste hotarele

Republicii Moldova. În aceste condiții, procurorul a formulat un demers scris privind audierea prin videoconferință a martorilor Xxxxx Xxxx, care nu se putea prezenta din motive de sănătate, și Xxxxx Xxxxx, aflată peste hotare.

În ședința din 04.11.2024, instanța a respins demersul procurorului privind audierea prin videoconferință a martorilor Xxxxx Xxxxx și Xxxxx Xxxx. În aceeași ședință, martora Xxxxx Xxxxx a fost totuși audiată.

Martorul Xxxxx Xxxx nu s-a prezentat la ședința din 20.11.2024, invocând motive de boală, iar în ședința din 03.02.2025 acesta a fost audiat, fiind, totodată, cercetate materialele și înscrisurile din cauza penală.

În ședința din 18.03.2025 a fost administrată proba testimonială a apărării, fiind audiat martorul Xxxxx Xxxxxxx, iar pentru ședința următoare a fost planificată audierea martorilor apărării Xxxx Xxxx și Xxxxx Xxxxx.

În ședința de judecată din 30.04.2025, avocatul Maxim Todorov a retras cererea privind audierea martorilor Xxxx Xxxx și Xxxxx Xxxxx, situație acceptată de instanță. Ulterior, acesta a solicitat audierea inculpatului Xxxxxxxx Xxxxxxx, iar procurorul a cerut acordarea unui termen pentru pregătirea audierii.

Inspecția procurorilor a reținut că, având în vedere complexitatea probei ce urma a fi administrată și necesitatea formulării unor întrebări relevante pentru audierea inculpatului, acuzatorul de stat Alexei Buțenco a solicitat un termen rezonabil pentru pregătire, inclusiv pentru consultarea poziției procurorului care a trimis cauza în instanță. Instanța a admis acest demers și a acordat termenul solicitat.

În cadrul verificării disciplinare, procurorul Alexei Buțenco a explicat că această poziție a fost determinată de faptul că, potrivit materialelor cauzei penale, în volumele 6–8 se regăseau procese-verbale privind examinarea unor purtători de informații electronice, precum și a datelor extrase de pe un telefon mobil și de pe mai multe dispozitive de stocare ridicate în cadrul percheziției efectuate la domiciliul lui Xxxxxxxx Xxxxxxx. Aceste materiale au fost supuse expertizei judiciare efectuate de Centrul Tehnico-Criminalistic și Expertize Judiciare al MAI, fiind consemnate în raportul de expertiză nr. xx/xx/x-x-xxxx.

În ședința din 13.05.2025 a început audierea inculpatului Xxxxxxxx Xxxxxxx, însă, la expirarea timpului alocat, ședința a fost întreruptă. În aceeași ședință, instanța a respins cererea părții apărării privind stabilirea a încă două ședințe de judecată până la data de 03.07.2025. Ulterior, următoarele ședințe au fost fixate pentru 03.07.2025 și 09.09.2025.

Inspecția procurorilor a reținut că procurorul Alexei Buțenco activează în funcția de procuror din anul 2009, iar procurorul Alexandru Zgureanu din anul 2005, niciunul dintre aceștia neavând sancțiuni disciplinare nestinse.

În continuare, Inspecția a reiterat că antrenarea răspunderii disciplinare a procurorilor presupune întrunirea cumulativă a mai multor condiții, și anume: existența unei valori sociale lezate prin încălcarea obligațiilor de serviciu sau a normelor de conduită stabilite prin lege și Codul de etică al procurorilor; existența subiectului abaterii disciplinare; existența unei fapte ilicite; producerea unei urmări prejudiciabile; existența legăturii de cauzalitate dintre faptă și rezultat; precum și vinovăția procurorului, manifestată sub forma intenției sau a neglijenței grave.

În acest context, s-a constatat că autorul sesizării a invocat pretinse abateri disciplinare ce derivau din activitatea procesuală a procurorilor Alexei Buțenco și

Alexandru Zgureanu, în exercitarea atribuțiilor acestora de acuzatori de stat în cauza penală privind învinuirea lui XXXXXXXX XXXXXXXX.

Cu referire la ședințele de judecată amânate pe motivul absenței procurorului Alexei Buțenco, Inspekția a reținut că acestea au fost în număr de trei, și anume cele din 09.08.2023, 18.12.2023 și 05.04.2024.

S-a constatat că, la datele de 09.08.2023 și 05.04.2024, procurorul Alexei Buțenco se afla în concediu anual de odihnă, fapt confirmat oficial. Totodată, în ședința din 09.08.2023 a fost prezent procurorul Timofei Osadcenco, membru al grupului de acuzatori de stat, astfel încât reprezentarea acuzării a fost asigurată.

În ceea ce privește ședința din 18.12.2023, s-a reținut că procurorul Alexei Buțenco a înaintat în timp util o cerere scrisă de amânare, invocând imposibilitatea examinării demersului privind conexarea cauzei, în contextul neredistribuirii unei alte cauze parvenite de la Curtea Supremă de Justiție. Suplimentar, acesta a indicat că, la aceeași dată, a desfășurat acțiuni de urmărire penală urgente într-o altă cauză penală, care nu sufereau amânare.

Referitor la ședința din 05.04.2024, Inspekția a reținut că procurorul a informat în prealabil instanța despre absența sa și că, în contextul neprezentării inculpatului, amânarea ședinței era inevitabilă, fără a putea fi imputată exclusiv procurorului.

Relevant pentru Inspekție a fost faptul că absențele procurorului Alexei Buțenco au fost motivate, iar instanța de judecată nu a suportat cheltuieli judiciare suplimentare în legătură cu amânarea cauzei. De asemenea, instanța nu a aplicat procurorului nicio amendă judiciară în temeiul art. 320 alin. (4) din Codul de procedură penală. În consecință, s-a concluzionat că lipsește componenta prejudiciabilă, aceasta constituind un element obligatoriu al răspunderii disciplinare.

Cu referire la demersul procurorului privind audierea martorilor prin videoconferință, utilizând rețele de mesagerie instantă precum Viber sau WhatsApp, Inspekția a reținut că noțiunea de „videoconferință” nu este definită expres în Codul de procedură penală. Totodată, a arătat, prin raportare la informațiile disponibile public, că videoconferința reprezintă o sesiune de comunicare audio-video între utilizatori aflați în locații diferite, realizată prin mijloace tehnice adecvate.

De asemenea, Inspekția a constatat că, deși partea apărării a invocat caracterul ilegal al unui asemenea demers prin raportare la art. 109 și art. 370 din Codul de procedură penală, alin. (3³) al art. 109 instituie o excepție, permițând audierea martorului și în alte locuri decât sediul misiunii diplomatice sau al oficiului consular, atunci când deplasarea acestuia este imposibilă, cu condiția respectării confidențialității declarațiilor.

Mai mult, s-a reținut că această modalitate de audiere nu a fost realizată în fapt în forma propusă, întrucât martorii XXXXX XXXXX și XXXXX XXXX au fost audiați ulterior în prezență fizică. În aceste condiții, înaintarea unui demers care nu a produs efecte juridice și nu a generat consecințe nu a fost apreciată ca fiind de natură să atragă răspunderea disciplinară a procurorului Alexei Buțenco.

În ceea ce privește cererea de amânare a ședinței în care partea apărării a solicitat audierea inculpatului, Inspekția a reținut că, în ședința din 18.03.2025, la cererea apărării, fusese stabilită pentru data de 30.04.2025 audierea a doi martori ai apărării. Potrivit explicațiilor oferite de procuror, acesta era pregătit pentru audierea martorilor respectivi, iar schimbarea tacticii procesuale a apărării, manifestată prin renunțarea la

acești martori și solicitarea audierii inculpatului, a determinat necesitatea unui termen suplimentar pentru pregătire.

S-a constatat că întrebările ce urmau a fi adresate inculpatului derivau dintr-un ansamblu probator complex, cuprins în volumele 6–8 ale cauzei penale, ceea ce justifica acordarea unui termen pentru pregătirea corespunzătoare a audierii.

Cu referire la suspiciunile formulate de partea apărării, potrivit cărora procurorii Alexandru Zgureanu și Alexei Buțenco ar fi avut un interes personal în tergiversarea cauzei, Inspekția a reținut că, potrivit procesului-verbal al ședinței din 30.04.2025, procurorul Alexei Buțenco a arătat doar că dorește să consulte poziția procurorului care a expedit cauza în instanță, întrucât și acesta ar putea avea întrebări relevante.

În raport cu modul de formulare a cererii de amânare, Inspekția a apreciat că, potrivit actelor instituționale aplicabile la data respectivă, conducătorul grupului de acuzatori de stat era responsabil de buna desfășurare a judecării cauzei penale. Din această perspectivă, coordonarea poziției cu procurorul de caz, Alexandru Zgureanu, ținea de exercitarea atribuțiilor sale și nu putea fi interpretată ca o manifestare a intenției de tergiversare a procesului.

Prin urmare, Inspekția nu a apreciat cererea de amânare a ședinței din 30.04.2025 ca pe un instrument de tergiversare nejustificată a examinării cauzei, ci ca pe o modalitate legitimă de exercitare a unui drept procesual, menită să asigure plenitudinea cercetării probelor. În consecință, a reținut că exercitarea unui drept prevăzut de lege nu poate constitui temei pentru angajarea răspunderii disciplinare.

Inspekția a mai făcut referire la art. 20 alin. (4) din Codul de procedură penală, subliniind că respectarea termenului rezonabil de judecare a cauzei este asigurată de instanța de judecată. Deși această chestiune excedă competențelor Inspekției procurorilor, în urma verificării efectuate s-a constatat că ședințele de judecată au fost fixate de instanță cu o periodicitate rezonabilă, fără intervale excesive.

Totodată, având în vedere numărul volumelor dosarului, calitatea inculpatului, existența unor cauze penale conexe și faptul că unele dintre acestea se aflau încă pe rol, Inspekția a apreciat că dosarul penal prezenta un grad ridicat de complexitate.

Pe dimensiunea asigurării prezenței martorilor în ședințele de judecată, s-a reținut că procurorul Alexei Buțenco a prezentat înscrisuri care confirmau întreprinderea măsurilor necesare pentru asigurarea prezenței acestora, inclusiv citații, ordonanțe de aducere silită și verificări ale bazelor de date relevante.

De asemenea, Inspekția a constatat că partea apărării nu a formulat o cerere privind accelerarea judecării cauzei penale, iar în lipsa unui act de dispoziție care să constate încălcarea termenului rezonabil de judecare, nu se putea reține o asemenea încălcare în sarcina procurorilor. Din analiza evoluției judiciare a cauzei, Inspekția s-a aflat în imposibilitate de a constata depășirea termenului rezonabil și, cu atât mai puțin, de a atribui o eventuală încălcare procurorilor vizați.

Totodată, s-a constatat că etapa cercetării judecătorești se afla într-o fază avansată, fiind deja fixate două ședințe de judecată pentru datele de 03.07.2025 și 09.09.2025.

În ceea ce privește rolul procurorului Alexandru Zgureanu în judecarea cauzei penale, Inspekția a constatat că intervențiile sale procesuale s-au încheiat odată cu transmiterea cauzei în instanța de judecată, iar prin dispozițiile din 12.07.2023 și 15.02.2024 acestuia nu i-a fost atribuită calitatea de acuzator de stat, aceasta revenind exclusiv procurorilor Alexei Buțenco, Timofei Osadenco și Oleg Cernenchi.

Faptul că, la solicitările colegului procuror Alexei Buțenco, procurorul Alexandru Zgureanu a acordat periodic asistență a fost apreciat de Inspecție drept o obligație și o responsabilitate inerentă statutului său de procuror de caz care a exercitat urmărirea penală.

În aceste condiții, Inspecția a concluzionat că faptele imputate procurorului Alexandru Zgureanu nu întrunesc elementele constitutive ale unei abateri disciplinare, motiv pentru care, în temeiul art. 44 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, se impunea respingerea ca vădit neîntemeiată a sesizării formulate în privința acestuia.

Într-o altă ordine de idei, Inspecția procurorilor a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului Alexei Buțenco, din motivul lipsei temeiului pentru tragerea la răspundere disciplinară, precum și respingerea ca vădit neîntemeiată a sesizării avocatului Maxim Todorov în partea ce viza pretinse abateri disciplinare săvârșite de procurorul Alexandru Zgureanu.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de Inspecția procurorilor, la data de 16.06.2025, avocatul Maxim Todorov, în interesele lui XXXXXXXX XXXXXXXX, a formulat contestație, solicitând Colegiului de disciplină și etică anularea Deciziei din 05.06.2025 și aplicarea unei sancțiuni disciplinare procurorilor vizați.

Constatările din Decizia Inspecției procurorilor din 01.07.2025

În urma verificării circumstanțelor expuse în sesizarea disciplinară, prin Decizia din 01.07.2025, inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Igor Eșanu, a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorilor Alexandru Zgureanu și Alexei Buțenco, în ambele cazuri pe motivul lipsei temeiului pentru tragerea la răspundere disciplinară.

Din analiza materialelor administrate de Inspecția procurorilor rezultă că urmărirea penală în cauza penală nr. xxxxxxxxxxxx a fost disjunsă la data de 27.06.2023 de către Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale din cauza penală nr. xxxxxxxxxxxx, în privința lui XXXXXXXX XXXXXXXX, învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 27, art. 42 alin. (5), art. 46 și art. 248¹ alin. (4) lit. a), b) și c) din Codul penal. Potrivit actului de învinuire, fapta imputată ar fi fost săvârșită în perioada lunii xxxxxxxx 2021.

În cadrul urmăririi penale s-a constatat că, prin Ordinul Directorului Serviciului de Informații și Securitate nr. X din xx.xx.20xx, XXXXXXXX XXXXXXXX a fost numit în funcția de ofițer principal de investigații în cadrul Secției nr. X a Direcției Teritoriale XXXXXXXX a Serviciului de Informații și Securitate.

Urmărirea penală în cauza menționată a fost efectuată de procurorul Alexandru Zgureanu și s-a desfășurat, potrivit constatărilor Inspecției, în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, cu respectarea garanțiilor speciale aplicabile ofițerilor de informații prevăzute de Legea nr. 170/2007 privind statutul ofițerului de informații și securitate.

În acest sens, Inspecția a reținut că, potrivit art. 67 alin. (1) din legea menționată, pe durata exercitării atribuțiilor de serviciu, ofițerul de informații nu poate fi reținut, adus silit, percheziționat sau supus altor măsuri procesuale fără avizul prealabil al Procurorului General și fără participarea unui reprezentant al Serviciului de Informații și Securitate, cu excepția cazurilor de infracțiune flagrantă.

În conformitate cu aceste prevederi, procurorul Alexandru Zgureanu a obținut avizul prealabil al Procurorului General interimar pentru efectuarea percheziției, iar la

desfășurarea acesteia a participat și un reprezentant al Serviciului de Informații și Securitate.

După finalizarea urmăririi penale, la data de 10.07.2023, cauza penală nr. xxxxxxxxxxxx a fost expediată spre examinare în fond Judecătoriei Cahul, sediul Central. Reprezentarea acuzării de stat a fost atribuită unui grup de procurori desemnați, din care a făcut parte inclusiv procurorul Alexei Buțenco.

Inspecția procurorilor a mai constatat că, în cadrul cauzei penale nr. xxxxxxxxxxxx, instanța de judecată a dispus examinarea acesteia în ședință publică, apreciind că nu existau temeiuri legale pentru desfășurarea procesului în ședință închisă, inclusiv sub aspectul argumentelor referitoare la pretinsul caracter de secret de stat al datelor privind identitatea și calitatea inculpatului. În același context, au fost respinse și demersurile apărării privind obligarea participanților la proces, inclusiv a avocaților și grefierilor, să semneze declarații de nedivulgare a unor informații clasificate, precum și cererile conexe, instanța reținând lipsa unor probe care să confirme aplicabilitatea regimului secretului de stat în accepțiunea invocată de apărare.

Ulterior, procurorul Alexandru Zgureanu, care a exercitat urmărirea penală în cauză și a expediat rechizitoriul în instanță, a arătat că, după transmiterea dosarului spre judecare la data de 06.07.2023, nu a mai participat la ședințele de judecată, întrucât, prin dispoziția din 15.02.2024, reprezentarea acuzării a fost asigurată de alți procurori desemnați. Astfel, activitatea sa s-a limitat la etapa urmăririi penale și la trimiterea cauzei în instanță, fără implicare ulterioară în desfășurarea judecății.

Referitor la pretinsa divulgare a secretului de stat, procurorul Alexandru Zgureanu a declarat că, pe parcursul urmăririi penale și al examinării cauzei în fond, a respectat garanțiile legale aplicabile statutului de fost ofițer al Serviciului de Informații și Securitate al inculpatului Xxxxxxxxxx Xxxxxxxxxx, prevăzute de Legea nr. 170/2007. În acest sens, măsurile procesuale dispuse în cauză, inclusiv cele privind percheziția și ridicarea unor obiecte sau documente, au fost efectuate cu respectarea procedurii legale, cu autorizările necesare și cu implicarea reprezentanților instituțiilor competente, în conformitate cu exigențele legale aplicabile situațiilor ce implică foști ofițeri SIS.

Totodată, acesta a menționat că protecția datelor și informațiilor din dosar a fost realizată în limitele stabilite de cadrul normativ, iar elementele invocate de apărare privind existența unui „secret de stat” nu au fost confirmate prin acte oficiale de clasificare. În consecință, procurorul a susținut că nu pot fi reținute încălcări ale regimului informațiilor clasificate sau divulgări neautorizate, activitatea sa fiind desfășurată în conformitate cu normele de procedură penală și cu garanțiile speciale prevăzute de lege pentru persoanele care au avut anterior calitatea de ofițer de informații.

În acest sens, Inspecția a constatat că la dosarul cauzei penale a fost anexat avizul prealabil al Procurorului General interimar, Dumitru Robu, privind autorizarea percheziției în privința lui Xxxxxxxxxx Xxxxxxxxxx, fapt ce confirmă respectarea procedurilor legale aplicabile efectuării acestei acțiuni procesuale.

De asemenea, la efectuarea percheziției a fost asigurată participarea unui reprezentant al Serviciului de Informații și Securitate, în conformitate cu prevederile legale incidente, garantându-se astfel respectarea regimului juridic special aplicabil situațiilor ce implică foști ofițeri SIS și menținerea legalității actelor de urmărire penală.

În continuare, procurorul Alexandru Zgureanu a arătat că, potrivit reglementărilor aplicabile statutului ofițerilor de informații și securitate, datele privind identitatea și calitatea acestora sunt supuse regimului de secretizare pentru o perioadă extinsă, stabilită

de lege, cu posibilitatea prelungirii în condițiile prevăzute de actele normative incidente. Acesta a subliniat că protecția acestor date are drept scop asigurarea securității naționale, precum și protejarea intereselor legitime ale persoanelor vizate și ale foștilor ofițeri de informații.

Totodată, a susținut că regimul juridic al acestor informații a fost reglementat și anterior modificărilor legislative recente, inclusiv prin Legea nr. 121 din 25.05.2023, fără a fi afectat principiul continuității protecției informațiilor clasificate. În acest context, procurorul a reiterat că acțiunile întreprinse în cadrul urmăririi penale au respectat cadrul legal aplicabil și că nu pot fi reținute încălcări privind divulgarea de informații clasificate sau nerespectarea regimului secretului de stat.

Totodată, procurorul Alexandru Zgureanu a invocat prevederile art. 9 alin. (3) din Legea nr. 59/2012 privind activitatea specială de investigații, potrivit căroră identitatea ofițerilor de investigații din cadrul subdiviziunilor specializate, inclusiv a celor care acționează în calitate de investigatori sub acoperire, constituie secret de stat și poate fi divulgată doar cu acordul scris al acestora și în condițiile legii privind secretul de stat. De asemenea, a făcut referire la art. 21 alin. (1) din Legea nr. 136/2023 privind Serviciul de Informații și Securitate, care stabilește structura personalului SIS, format din ofițeri de informații și securitate și alți angajați, în funcție de atribuțiile de serviciu, inclusiv personal scriptic și criptic.

În acest context, procurorul a concluzionat că, potrivit materialelor cauzei penale, inculpatul XXXXXXXX XXXXXXXX a făcut parte din personalul xxxxxxxxxx al Serviciului de Informații și Securitate, fără a exista probe că acesta ar fi activat în calitate de investigator sub acoperire sau că identitatea sa ar fi fost protejată în regim de personal xxxxxxxx. Prin urmare, în lipsa încadrării informațiilor privind identitatea și calitatea acestuia în categoria secretelor de stat, nu poate fi reținută divulgarea unor informații clasificate în cursul urmăririi penale sau al examinării cauzei.

În cadrul verificărilor disciplinare, procurorul Alexei Buțenco a oferit explicații, menționând că activează în cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale și că, în cauza penală nr. xxxxxxxxxx, expediată în instanță la data de 06.07.2023 de către colegul său Alexandru Zgureanu, acuzarea de stat a fost susținută de un grup de procurori din care a făcut parte și el. Acesta a precizat că, până la data de 13.05.2025, în dosar au avut loc aproximativ 20 de ședințe de judecată.

Cu privire la acuzațiile privind încălcarea art. 64 alin. (1) din Legea nr. 170/2007, procurorul Alexei Buțenco a susținut că punerea sub învinuire a ofițerului SIS XXXXXXXX XXXXXXXX a avut loc la data de 27.06.2023, ulterior modificărilor legislative invocate, care au redefinit regimul juridic al datelor privind identitatea și calitatea ofițerilor de informații ca secret de stat. În acest context, a apreciat că acțiunile desfășurate au fost conforme cadrului legal aplicabil la momentul respectiv.

Totodată, procurorul Alexei Buțenco a arătat că sesizări similare au fost formulate și în privința altor autorități, inclusiv a judecătorului cauzei, pe care le consideră tentative de influențare a actului de justiție. În opinia sa, argumentele invocate în sesizarea disciplinară sunt declarative și lipsite de temei juridic, motiv pentru care a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată.

Inspekția procurorilor a constatat că, potrivit art. 41 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, aplicarea unei sancțiuni disciplinare procurorului trebuie realizată proporțional cu gravitatea abaterii disciplinare și în funcție de circumstanțele personale

ale acestuia, gravitatea abaterii fiind determinată atât de natura faptei săvârșite, cât și de consecințele produse.

Din analiza cadrului normativ relevant, Inspecția a reținut că stabilirea caracterului de secret de stat al unei informații, inclusiv al datelor privind identitatea și calitatea ofițerilor Serviciului de Informații și Securitate, ține de competența autorității emitente sau deținătoare a informației, respectiv Serviciul de Informații și Securitate, prin conducătorul său, în condițiile Legii nr. 245/2008 cu privire la secretul de stat.

Totodată, potrivit Codului de procedură penală, constituie informație secretizată doar acea informație căreia i-a fost atribuit în mod formal un grad de secretizare, în conformitate cu legea specială. În lipsa unui asemenea act de clasificare, informația nu poate fi tratată automat drept secret de stat exclusiv în considerarea funcției sau statutului unei persoane.

În același timp, legislația specială privind activitatea Serviciului de Informații și Securitate stabilește structura personalului și regimul juridic al acestuia, inclusiv noțiunile de personal scriptic și criptic, însă nu instituie o prezumție generală de secretizare a identității tuturor persoanelor încadrate în sistem, aceasta fiind condiționată de încadrarea formală a informației în regimul informațiilor clasificate.

Inspecția a reținut că, prin Ordinul Directorului Serviciului de Informații și Securitate nr. X din xx.xx.20xx, XXXXXXXX XXXXXXXX a fost numit în funcția de ofițer principal de investigații în cadrul Secției nr. X a Direcției Teritoriale XXXXX a Serviciului de Informații și Securitate.

Prin urmare, s-a concluzionat că, potrivit răspunsului Serviciului de Informații și Securitate nr. xx/xxxx din xx.xx.2025, transmis la solicitarea Procuraturii Generale, având în vedere specificul activității desfășurate de ofițerul de informații XXXXXXXX XXXXXXXX și necesitatea interacțiunii acestuia cu diverse persoane în exercitarea atribuțiilor de serviciu, datele privind identitatea și calitatea sa nu constituie secret de stat.

În baza acestui răspuns oficial, Inspecția a reținut că XXXXXXXX XXXXXXXX a făcut parte din personalul xxxxxx al Serviciului de Informații și Securitate, exercitând funcția de ofițer de investigații, fără a avea statut de investigator sub acoperire sau identitate protejată. În consecință, nu au fost identificate elemente care să confirme existența unui regim de secretizare a identității sale în sensul legislației privind secretul de stat.

În aceste condiții, Inspecția procurorilor a concluzionat că acțiunile procurorilor Alexandru Zgureanu și Alexei Buțenco, desfășurate în cadrul urmăririi penale și al judecării cauzei, au fost realizate în conformitate cu cadrul legal aplicabil, fără a fi constatate încălcări ale reglementărilor privind protecția informațiilor clasificate. Astfel, s-a reținut că nu sunt întrunite temeiuri pentru angajarea răspunderii disciplinare a acestora.

III. Constatările Colegiului de disciplină și etică

Prin Hotărârea nr. 3-80/2025 din 12.09.2025, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația formulată de Maxim Todorov împotriva deciziilor Inspecției procurorilor din 05.06.2025 și 01.07.2025, prin care au fost încetate procedurile disciplinare inițiate în privința procurorilor Alexandru Zgureanu și Alexei Buțenco.

Colegiul a examinat contestațiile depuse, materialele acumulate în cadrul verificărilor efectuate de Inspecția procurorilor, precum și actele administrate în ședința Colegiului, verificând argumentele expuse de părți. În urma analizei efectuate, Colegiul

a apreciat că contestațiile sunt neîntemeiate și a dispus respingerea acestora, cu menținerea deciziilor Inspecției procurorilor din 05.06.2025 și 01.07.2025.

În continuare, Colegiul a analizat în detaliu pretinsele abateri disciplinare invocate de autorul sesizărilor ca fiind săvârșite de procurorii Alexandru Zgureanu și Alexei Buțenco.

Colegiul a reiterat că, potrivit art. 36 alin. (2), art. 38 și art. 38¹ din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, răspunderea disciplinară a procurorului poate fi angajată numai în prezența unei fapte ilicite încadrabile în lista exhaustivă a abaterilor disciplinare, săvârșite cu intenție sau cel puțin cu neglijență gravă, și doar în cazul existenței unei legături de cauzalitate între faptă și consecința prejudiciabilă.

De asemenea, Colegiul a reținut că, în temeiul art. 3 alin. (4) și (5) din aceeași lege și al principiului independenței funcționale, opțiunile procesuale ale procurorului, inclusiv managementul probatoriului, modul de susținere a acuzării în instanță sau formularea unor demersuri procedurale, sunt supuse controlului ierarhic și/sau judecătoresc, iar nu controlului disciplinar, cu excepția situațiilor în care se dovedește reaua-credință sau neglijență gravă.

Totodată, Colegiul a subliniat că art. 38 din Legea cu privire la Procuratură stabilește în mod expres și exhaustiv faptele și acțiunile sau inacțiunile care constituie abateri disciplinare.

În același context, Colegiul a făcut trimitere la art. 38¹ alin. (1) și (2) din Legea cu privire la Procuratură, potrivit căruia abaterea disciplinară se consideră săvârșită cu intenție atunci când procurorul încalcă în mod conștient norme de drept material sau procesual, își dă seama de consecința prejudiciabilă a acțiunii sau inacțiunii sale și urmărește ori acceptă survenirea acesteia. Totodată, abaterea se consideră săvârșită cu neglijență gravă atunci când procurorul admite o încălcare a normelor de drept material sau procesual fără a-și da seama de o eventuală consecință prejudiciabilă, deși putea și trebuia să o prevadă, ori consideră în mod neîntemeiat că o astfel de consecință nu se va produce.

Colegiul a reținut că aceste dispoziții sunt esențiale pentru analiza oricărei sesizări disciplinare și constituie criteriul fundamental în stabilirea răspunderii disciplinare.

Totodată, Colegiul a reiterat că angajarea răspunderii disciplinare este condiționată de îndeplinirea cumulativă a elementelor privind fapta, vinovăția și legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și rezultatul produs, iar vinovăția trebuie constatată în mod cert, în baza probatoriului administrat în cauză.

În acest sens, Colegiul a subliniat necesitatea de a distinge între încălcarea normelor de procedură, ca eroare susceptibilă de control ierarhic superior sau judiciar, și nerespectarea acestora în plan disciplinar, care presupune întrunirea condițiilor specifice răspunderii disciplinare.

În partea ce ține de dezacordul cu Decizia Inspecției procurorilor din 05.06.2025, Colegiul de disciplină și etică a reținut următoarele.

Din materialele verificate a rezultat că amânările ședințelor de judecată invocate de autorul contestației au avut cauze obiective sau au derivat din managementul ședințelor exercitat de instanță, precum concedii anuale comunicate în prealabil, demersuri procedurale pendinte privind conexarea sau declinarea competenței, imposibilitatea prezentării unor martori pentru care au fost emise citații și ordonanțe de aducere, precum și desfășurarea etapizată a cercetării judecătorești, incluzând citirea

învinuirii, stabilirea ordinii cercetării judecătorești, audierea martorilor și cercetarea înscrisurilor.

Colegiul a mai reținut că instanța de judecată nu a aplicat procurorului nicio amendă judiciară și nu a consemnat în procesul-verbal sau în încheieri existența unei conduite culpabile a acestuia, iar partea apărării nu a uzat de mecanismul accelerării judecării prevăzut de art. 331 din Codul de procedură penală.

În aceste condiții, Colegiul a apreciat că nu poate fi reținut în sarcina procurorului caracterul vădit nejustificat al amânărilor produse în cauză.

Totodată, Colegiul a subliniat că, potrivit art. 20 alin. (4) din Codul de procedură penală, respectarea termenului rezonabil de judecare a cauzei este asigurată de instanța de judecată.

S-a reținut, de asemenea, că, în situațiile în care au existat dificultăți privind prezentarea martorilor, procurorul a făcut dovada măsurilor întreprinse pentru asigurarea prezenței acestora, inclusiv prin citații, ordonanțe de aducere și verificări în bazele de date relevante, iar instanța a continuat examinarea cauzei prin administrarea altor probe, inclusiv audierea martorilor disponibili și copierea suporturilor optice.

În lipsa aplicării unei sancțiuni procesuale procurorului de către instanță ori a constatării încălcării termenului rezonabil în condițiile legii, simpla existență a unor amânări nu echivalează cu săvârșirea unei abateri disciplinare.

În ceea ce privește demersul privind audierea martorilor prin videoconferință, inclusiv din afara țării, Colegiul a reținut că acesta reprezenta o opțiune procesuală permisă de cadrul normativ. Totodată, s-a constatat că martorii au fost ulterior audiați în prezență fizică, astfel încât demersul respectiv nu a produs efecte juridice.

Solicitarea procurorului de amânare a audierii inculpatului în vederea pregătirii întrebărilor a fost apreciată de Colegiu drept exercitarea unui drept procesual legitim, acceptat de instanță.

Necesitatea consultării poziției procurorului care a condus urmărirea penală, în vederea corelării întrebărilor cu materialul probator administrat în cauză, s-a încadrat, în viziunea Colegiului, în obligația de diligență a conducătorului grupului de acuzatori de stat și nu a reprezentat o tentativă de tergiversare a examinării cauzei cu rea-credință.

În ansamblu, Colegiul a constatat că în conduita procurorului Alexei Buțenco nu au fost identificate elemente de intenție sau de neglijență gravă, în sensul art. 38¹ din Legea nr. 3/2016, care să fi produs o atingere serioasă și nejustificată derulării procesului penal.

S-a reținut, astfel, că criticile referitoare la numărul amânărilor nu sunt, prin ele însele, suficiente pentru a configura o abatere disciplinară, în absența probării caracterului abuziv sau nelegal al acestora ori a lipsei oricărei justificări obiective.

În partea ce ține de dezacordul cu Decizia Inspecției procurorilor din 01.07.2025, Colegiul de disciplină și etică a reținut următoarele.

Colegiul a menționat că problema centrală a speței a constat în stabilirea faptului dacă identitatea și calitatea inculpatului XXXXXXXX XXXXXXXX constituiau sau nu secret de stat.

În acest sens, s-a reținut că Inspecția procurorilor a constatat, în baza adresei oficiale a Serviciului de Informații și Securitate, că XXXXXXXX XXXXXXXX făcea parte din personalul xxxxxxxx, iar datele privind identitatea și calitatea sa nu erau încadrate în regimul secretului de stat.

În lipsa caracterului secret al informației, nu se putea pretinde aplicarea unor formalități specifice, precum semnarea declarațiilor de nedivulgare de către apărători, desfășurarea ședințelor în regim închis ab initio sau tratarea cauzei ca fiind clasificată la etapa trimiterii în instanță.

În faza urmăririi penale, procurorul de caz, Alexandru Zgureanu, a procedat la expertizarea mijloacelor de stocare ridicate și la includerea extraselor relevante la dosar, în baza autorizărilor emise de judecătorul de instrucție, aceste acțiuni încadrându-se în activitatea procesuală desfășurată în limitele competenței sale.

În măsura în care nu s-a stabilit caracterul de secret de stat al identității inculpatului, iar materialele cauzei nu au fost atribuite, prin acte ale autorității competente, unui nivel de secretizare, nu poate fi reținută încălcarea obligațiilor privind protecția informațiilor clasificate.

În faza de judecată, regimul publicității ședințelor ține exclusiv de competența instanței de judecată. Procurorul Alexei Buțenco a susținut publicitatea dezbaterilor, în timp ce partea apărării a solicitat desfășurarea ședințelor în regim închis, cerere care a fost respinsă de instanță.

Colegiul a reținut că aprecierea asupra caracterului public sau închis al ședinței ține de competența exclusivă a instanței, care decide asupra incidenței motivelor legale de excludere a publicului. Totodată, normele privind accesul la informații clasificate sunt aplicabile doar în condițiile existenței unei clasificări formale, împrejurare care nu a fost probată în cauză.

Publicarea pe portalul instanțelor de judecată a datelor uzuale de identificare a cauzei, cum sunt numele părților, încadrarea juridică și termenele de judecată, reprezintă o consecință a principiului publicității procedurilor judiciare și ține de competența instanței și a administratorului sistemului informațional, iar nu de atribuțiile procurorului.

Pretinsa neprezentare spre semnare a declarațiilor de nedivulgare de către apărători nu poate fi valorificată ca abatere disciplinară în absența premisei legale privind existența unui obiect clasificat ca secret de stat.

În plus, Colegiul a reținut că apărătorii sunt subiecți ai obligațiilor de confidențialitate prin natura profesiei, iar eventualele încălcări ale acestora nu pot fi imputate automat procurorului.

Totodată, nu au fost probate divulgări culpabile de informații clasificate de către procurori.

Colegiul a mai reținut că menționarea în ședință publică a unor aspecte privind calitatea inculpatului sau examinarea probelor în ședință publică, ulterior respingerii cererilor formulate de apărare, reprezintă acte procesuale ale instanței, supuse controlului judiciar, și nu pot fundamenta răspunderea disciplinară a procurorului în lipsa unei conduite proprii, autonome și contrare legii.

Prin urmare, raportându-se la cele invocate în ședința Colegiului și la materialele cauzei disciplinare, Colegiul a concluzionat că contestația formulată de avocatul Maxim Todorov, în interesele lui XXXXXXXX XXXXXXXX, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

IV. Circumstanțele și motivele expuse în contestație

La data de 22.09.2025, în circuitul informațional al Consiliului Superior al Procurorilor a fost înregistrată contestația formulată de Maxim Todorov împotriva

Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-80/2025 din 12.09.2025, prin care s-a solicitat casarea acesteia și atragerea la răspundere disciplinară a procurorilor vizați.

În esență, autorul contestației a reiterat, în mare parte, argumentele invocate anterior în sesizările disciplinare și în contestațiile formulate împotriva deciziilor Inspecției procurorilor, insistând asupra faptului că, în dosarul penal aflat pe rolul Judecătoriei Cahul, expediat în judecată în luna iulie 2023, s-ar fi produs numeroase amânări ale ședințelor de judecată, pe care le atribuie conduitei procesuale a procurorului Alexei Buțenco. În această ordine de idei, contestatarul a susținut că procurorul nu ar fi asigurat prezența martorilor, ar fi solicitat în mod repetat amânarea ședințelor, ar fi formulat demersuri procedurale neconforme și ar fi cerut amânarea unor etape procesuale pe motivul nepregătirii.

Totodată, autorul a menținut și argumentul expus anterior potrivit căruia inculpatul și apărarea s-au prezentat constant la ședințe, fără a solicita amânări, dimpotrivă, solicitând măsuri de accelerare a procesului, inclusiv stabilirea unor ședințe suplimentare. În opinia sa, instanța ar fi tolerat conduita procurorului și ar fi admis succesiv cererile de amânare, fără a dispune măsuri procesuale față de acesta.

În același sens, contestatarul a reiterat critica referitoare la pretinsa încălcare a principiului termenului rezonabil, susținând că tergiversarea cauzei ar fi fost determinată atât de conduita procurorului Alexei Buțenco, cât și de pasivitatea instanței de judecată. A mai invocat că dosarul nu ar fi prezentat o complexitate deosebită, astfel încât durata examinării ar fi fost una nejustificat de mare. În legătură cu acest aspect, autorul a reluat și susținerea potrivit căreia actorii implicați în procesul penal ar fi contribuit la prelungirea artificială a examinării cauzei, cu utilizarea inefficientă a resurselor publice.

De asemenea, contestatarul a menținut și acuzația referitoare la existența unei pretinse „convergențe de acțiuni” între procurorii Alexei Buțenco și Alexandru Zgureanu, apreciind că aceștia ar fi acționat coordonat în vederea tergiversării cauzei penale. Această susținere este dedusă, potrivit contestației, din comportamentul procesual al procurorului de ședință și din formularea unor demersuri considerate nejustificate.

Separat, autorul contestației a criticat modul în care Colegiul de disciplină și etică a examinat cauza, susținând că acesta ar fi preluat, în esență, argumentele Inspecției procurorilor, fără a răspunde efectiv contraargumentelor formulate de el cu privire la conduita procurorului Alexei Buțenco.

În continuare, contestatarul a insistat asupra faptului că unele ședințe de judecată ar fi fost amânate indirect și ca urmare a unor demersuri formulate de procuror privind conexarea sau declinarea competenței de examinare a cauzei. În acest context, a făcut referire la demersul de declinare a competenței formulat în ședința din 11.01.2024, prin care procurorul Alexei Buțenco a solicitat transmiterea cauzei spre examinare Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, invocând că urmărirea penală ar fi fost finalizată în municipiul Chișinău. Contestatarul a subliniat că, la data de 12.01.2024, instanța a respins acest demers ca neîntemeiat. Totodată, a invocat că, în paralel, pe rolul aceleiași instanțe se aflau și alte cauze penale disjuncte din același dosar de bază, iar printr-o decizie anterioară a Curții Supreme de Justiție din 05.12.2023 competența de examinare ar fi fost deja stabilită în favoarea Judecătoriei Cahul. În această logică, autorul susține că procurorul ar fi reiterat în mod nejustificat o chestiune deja tranșată.

Contestatarul a reluat și argumentele referitoare la demersul formulat de procurorul Alexei Buțenco în ședința din 17.10.2024 privind audierea unor martori prin

videoconferință, inclusiv prin utilizarea unor mijloace de comunicare la distanță precum Viber sau WhatsApp. Deși acest argument fusese deja formulat anterior, autorul a insistat că simplul fapt că demersul a fost respins de instanță și nu a produs efecte juridice nu este suficient pentru a exclude caracterul pretins nelegal al conduitei procurorului. În opinia sa, analiza disciplinară trebuia să vizeze legalitatea și oportunitatea demersului în sine, iar nu exclusiv efectul său procesual.

Totodată, contestatarul a reluat și critica referitoare la lipsa unor sancțiuni procesuale aplicate procurorului de către instanță, susținând că această împrejurare nu dovedește legalitatea conduitei sale, ci, dimpotrivă, ar reflecta pasivitatea judecătorului de caz, care ar fi admis constant cererile de amânare fără a interveni. În legătură cu acest aspect, autorul a menționat că a depus și o plângere separată la Consiliul Superior al Magistraturii împotriva judecătorului cauzei.

În partea ce ține de a doua dimensiune a contestației, autorul a reiterat, în fond, argumentele anterior invocate cu privire la pretinsa gestionare necorespunzătoare a informațiilor ce ar fi avut caracter de secret de stat. Astfel, a susținut că identitatea și calitatea lui XXXXXXXX XXXXXXXX de ofițer al Serviciului de Informații și Securitate ar fi beneficiat de protecția regimului secretului de stat, cel puțin până la punerea sa sub învinuire, la data de 27.06.2023. În acest context, a făcut referire la acțiunile procesuale desfășurate anterior ori în proximitatea acestui moment, inclusiv la perchezițiile domiciliare și ridicarea unor bunuri, precum și la expertizarea informațională a dispozitivelor ridicate, susținând că în acea etapă ar fi trebuit aplicate măsuri specifice de protecție a informațiilor sensibile, inclusiv examinarea cauzei în ședință închisă și nedivulgarea identității persoanei vizate.

Contestatarul a mai susținut că procurorul Alexandru Zgureanu ar fi divulgat sau gestionat necorespunzător informații din dosar care, în opinia sa, aveau caracter secret, prin punerea la dispoziția inculpatului și a apărătorului acestuia a unor materiale fără semnarea declarației de nedivulgare a secretului de stat. În același context, a invocat și faptul că pe portalul instanțelor de judecată au fost publicate date privind cauza, părțile, termenele și încadrarea juridică, ceea ce, în opinia sa, ar fi permis deducerea statutului inculpatului de ofițer SIS.

Totodată, deși a menționat că Serviciul de Informații și Securitate a comunicat ulterior că datele privind identitatea și calitatea lui XXXXXXXX XXXXXXXX nu constituiau secret de stat, contestatarul a încercat să relativizeze această concluzie, susținând că la materialele cauzei penale nu s-ar fi regăsit documente oficiale suficiente care să confirme în mod explicit statutul acestuia de ofițer SIS. În acest sens, a invocat că, spre deosebire de alte cauze similare, în dosar nu s-ar fi anexat documente precum ordinul de angajare sau fișa postului, împrejurare pe care a apreciat-o ca fiind neobișnuită și de natură să ridice dubii.

În concluzie, autorul contestației a solicitat admiterea acesteia, anularea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-80/2025 din 12.09.2025, prin care au fost respinse ca neîntemeiate contestațiile formulate împotriva deciziilor Inspecției procurorilor din 05.06.2025 și 01.07.2025, precum și tragerea la răspundere disciplinară a procurorilor Alexandru Zgureanu și Alexei Buțenco.

V. Procedura în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor

Potrivit *Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor*, act instituțional aprobat prin Hotărârea nr.1-420/2025 din

11.12.2025, contestațiile împotriva deciziilor Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare sau de respingere a sesizării ca vădit neîntemeiată, menținute de Colegiul de disciplină și etică, sunt soluționate de Consiliul Superior al Procurorilor în procedură scrisă, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse până la data ședinței în care se examinează contestația respectivă, fără citarea părților, cu respectarea dreptului acestora de a fi informate și de a prezenta, într-un termen stabilit, poziții scrise și probe suplimentare. Totodată, Inspecția procurorilor are obligația de a înainta o referință asupra contestației.

În acest context, părțile au fost informate despre examinarea contestației în procedură scrisă, fiindu-le acordat un termen până la data ședinței Consiliului pentru depunerea eventualelor probe suplimentare.

Petiționarul Maxim Todorov, nu a depus acte suplimentare.

Procurorul Alexandru Zgureanu nu a prezentat Consiliului o poziție separată în raport cu contestația.

Procurorul Alexei Buțenco a depus două referințe, ultima fiind datată cu 15.04.2026, în conținutul căreia procurorul și-a reiterat în mod expres poziția față de contestația înaintată de avocatul Todorov Maxim, subliniind că aceasta nu aduce argumente noi care să conducă la modificarea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-80/2025 din 12.09.2025. Procurorul a făcut referire la multiple nuanțe și constatări deja cuprinse în rechizitoriul întocmit în privința inculpatului XXXXXXXX XXXXXXX, evidențiind că sesizarea și contestația se bazează pe aceleași argumente, repetitive și fără a introduce elemente noi sau probe suplimentare care să justifice o reevaluare a conduitei sale disciplinare.

A subliniat în mod special, că prin sentința Judecătorei Cahul din xx.xx.2026, XXXXXXXX XXXXXXX XXXXXXX a fost găsit vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 27, art. 42 alin. (5), art. 46 și art. 248¹ alin. (4) lit. a), b), c) din Codul penal, fiind condamnat la 5 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu interdicția de a ocupa anumite funcții publice timp de 5 ani. Totodată, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, în baza art. 90 CP. La 23.02.2026 a fost depus apel împotriva acestei sentințe, motivat de considerentul că pedeapsa aplicată este prea blândă.

Având în vedere aceste considerente, a notat că contestația înaintată este neîntemeiată și nu poate fi admisă, susținând respingerea acesteia în totalitate.

Inspectorul-șef al Inspecției procurorilor, Mircea Roșioru, a prezentat Consiliului o referință prin care a susținut temeinicia deciziilor de încetare a procedurilor disciplinare și legalitatea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-80/2025 din 12.09.2025.

În esență, inspectorul-șef a arătat că argumentele invocate de avocatul Maxim Todorov în fața Consiliului Superior al Procurorilor mențin, în mare parte, aceleași critici formulate anterior în sesizările disciplinare, în contestațiile înaintate împotriva deciziilor Inspecției procurorilor și în fața Colegiului de disciplină și etică, motiv pentru care nu se impune reluarea integrală a tuturor considerentelor deja expuse în capitolul privind verificarea sesizărilor.

Sub acest aspect, a menționat că autorul contestației a insistat, în principal, asupra tezei potrivit căreia conduita procurorului Alexei Buțenco ar fi determinat tergiversarea judecării cauzei penale de învinuire a lui XXXXXXXX XXXXXXX. Inspectorul-șef a arătat însă că această critică a fost deja examinată în mod detaliat în secțiunea „Concluzie” a

Deciziei Inspecției procurorilor din 05.06.2025, unde a fost efectuată o analiză amplă a tuturor împrejurărilor invocate cu privire la amânările ședințelor de judecată și la conduita procesuală a procurorului.

În acest sens, a reținut că, din totalitatea ședințelor invocate de contestatar, doar trei au fost amânate în contextul absenței procurorului Alexei Buțenco, și anume cele din 09.08.2023, 18.12.2023 și 05.04.2024, iar pentru fiecare dintre aceste situații au fost identificate explicații obiective și justificate. Astfel, pentru datele de 09.08.2023 și 05.04.2024 s-a constatat că procurorul se afla în concediu anual de odihnă, fapt confirmat oficial, iar în ședința din 09.08.2023 a fost prezent un alt membru al grupului de acuzatori de stat, procurorul Timofei Osadcenco, care a asigurat reprezentarea acuzării.

Cu referire la ședința din 18.12.2023, inspectorul-șef a reiterat că procurorul Alexei Buțenco a depus în termen util o cerere scrisă de amânare, iar la acea dată exista și o imposibilitate obiectivă de soluționare a demersului privind conexarea cauzei, din cauza neredistribuirii dosarului parvenit de la Curtea Supremă de Justiție. Totodată, procurorul a indicat că în aceeași zi a desfășurat acțiuni de urmărire penală urgente într-o altă cauză penală, care nu sufereau amânare. În ceea ce privește ședința din 05.04.2024, s-a subliniat că procurorul a informat în prealabil instanța despre imposibilitatea de participare, iar în condițiile în care nici inculpatul nu s-a prezentat, amânarea ședinței era inevitabilă și nu putea fi imputată exclusiv procurorului.

În continuare, inspectorul-șef a arătat că și celelalte critici referitoare la pretinsa tergiversare a procesului penal au fost deja examinate în cadrul verificării disciplinare, fără a fi identificate elemente care să demonstreze o conduită abuzivă sau culpabilă a procurorului. A subliniat că, sub aspectul asigurării prezenței martorilor, procurorul Alexei Buțenco a prezentat înscrisuri din care rezultă că au fost întreprinse măsurile necesare, inclusiv citații, ordonanțe de aducere silită și verificări ale bazelor de date relevante, ceea ce atestă diligența sa procesuală. În același timp, a remarcat că însăși partea apărării a invocat existența unei cereri de accelerare a judecării cauzei, care a fost însă respinsă prin încheiere irevocabilă, aspect ce confirmă că nu au fost constatate întârzieri imputabile acuzării.

Sub aspectul respectării termenului rezonabil, inspectorul-șef a reiterat că această critică a fost deja analizată și că, potrivit art. 20 alin. (4) din Codul de procedură penală, obligația de a asigura judecarea cauzei într-un termen rezonabil revine instanței de judecată. De asemenea, s-a constatat că ședințele au fost fixate de instanță la intervale rezonabile și că dosarul prezenta un grad sporit de complexitate, determinat de numărul volumelor, de calitatea inculpatului și de existența unor cauze conexe pendinte.

Cu privire la demersul procurorului privind audierea martorilor prin videoconferință, inclusiv prin intermediul unor aplicații de comunicare la distanță, inspectorul-șef a arătat că și această critică a fost deja examinată în detaliu în Decizia din 05.06.2025. Fără a relua integral considerentele deja expuse, a subliniat că Inspecția procurorilor a analizat cadrul normativ incident și a constatat că simpla formulare a unui demers procesual, care nu a produs efecte juridice și nu a generat consecințe procedurale, nu poate atrage prin ea însăși răspunderea disciplinară a procurorului. În plus, martorii vizați au fost ulterior audiați în prezență fizică la sediul instanței.

În aceeași logică, inspectorul-șef a menționat că argumentul referitor la cererea de amânare a ședinței din 30.04.2025, formulată pentru pregătirea audierii inculpatului, nu este unul nou, fiind examinat deja în cadrul verificării disciplinare. S-a reținut că

modificarea poziției procesuale a apărării, prin renunțarea la audierea unor martori și solicitarea audierii inculpatului, a justificat solicitarea procurorului de a i se acorda un termen pentru pregătirea întrebărilor, având în vedere complexitatea materialului probator. Totodată, referirea procurorului Alexei Buțenco la necesitatea consultării poziției procurorului Alexandru Zgureanu a fost apreciată drept o manifestare a obligației de coordonare profesională și nicidecum un indiciu al unei înțelegeri pentru tergiversarea cauzei.

Inspectorul-șef a mai arătat că nici criticile privind pretinsa implicare a procurorului Alexandru Zgureanu în tergiversarea examinării cauzei nu pot fi primite. A reamintit că acest aspect a fost deja clarificat în cadrul verificării disciplinare, unde s-a constatat că intervențiile procesuale ale procurorului Alexandru Zgureanu s-au limitat la faza urmăririi penale și la trimiterea cauzei în instanță, fără ca acestuia să-i fi fost atribuită calitatea de acuzator de stat în faza judecării cauzei. Eventualele acțiuni de sprijin acordate ulterior, la solicitarea colegului său, au fost apreciate drept expresia cooperării instituționale obișnuite între procurori.

În ceea ce privește criticile referitoare la pretinsa divulgare a identității inculpatului XXXXXXXX XXXXXXXX și la neasigurarea regimului de protecție a secretului de stat, inspectorul-șef a arătat că și aceste susțineri mențin, în fond, aceleași argumente formulate anterior, deja examinate în cadrul Deciziei Inspecției procurorilor din 01.07.2025. A subliniat că regimul informațiilor atribuite secretului de stat este guvernat de norme speciale, iar simpla calitate a unei persoane de angajat al unei instituții de stat nu conduce automat la concluzia că identitatea ori calitatea sa profesională constituie secret de stat sau impune, în mod automat, secretizarea întregii cauze penale.

Totodată, a arătat că eventuala desfășurare a ședințelor de judecată în ședință publică sau în ședință închisă ține de competența exclusivă a instanței de judecată, care apreciază asupra incidenței temeiurilor legale de restrângere a publicității ședinței, iar nu de aprecierea unilaterală a procurorului. În consecință, nu a fost identificată o obligație legală încălcată de procurorii Alexandru Zgureanu sau Alexei Buțenco sub aspectul pretensei divulgări a identității inculpatului ori al neasigurării regimului de confidențialitate.

În mod distinct, inspectorul-șef a subliniat că, în secțiunea „Concluzie” a Deciziei Inspecției procurorilor din 01.07.2025, a fost analizat în mod expres statutul lui XXXXXXXX XXXXXXXX prin raportare la prevederile Legii nr. 245/2008 cu privire la secretul de stat și la informația oficială furnizată de Serviciul de Informații și Securitate. Din această analiză a rezultat că atribuirea unei informații la categoria secretului de stat și asigurarea protecției acesteia intră în competența autorității deținătoare a informației, iar potrivit răspunsului oficial al Serviciului de Informații și Securitate nr. xx/xxxx din xx.xx.20xx, datele de identitate și calitatea de ofițer a lui XXXXXXXX XXXXXXXX nu constituie secret de stat. În aceste condiții, Inspecția a reținut că acesta aparține categoriei personalului xxxxxx, iar nu xxxxxx, astfel încât nu putea fi reținută existența unei încălcări a normelor privind protecția informațiilor clasificate.

Inspectorul-șef a mai arătat că, ulterior adoptării deciziilor Inspecției procurorilor și a Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-80/2025 din 12.09.2025, Judecătoria Cahul, sediul Central, a pronunțat la data de xx.xx.2026 o sentință de condamnare în privința lui XXXXXXXX XXXXXXXX, prin care acesta a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor imputate și i s-a stabilit o pedeapsă penală. A menționat că, în prezent, cauza penală se află pe rolul Curții de Apel Sud. În opinia inspectorului-șef, această

evoluție procesuală confirmă, suplimentar, lipsa temeiurilor pentru a susține existența unor acțiuni concertate ale procurorilor menite să compromită sau să tergiverseze nejustificat examinarea cauzei.

În concluzie, inspectorul-șef a apreciat că argumentele invocate în contestație nu conțin elemente noi de natură să răstoarne concluziile deja formulate de Inspekția procurorilor și confirmate de Colegiul de disciplină și etică, motiv pentru care a susținut că nu există temeiuri pentru anularea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-80/2025 din 12.09.2025. În consecință, a propus respingerea, ca neîntemeiată, a contestației formulate de avocatul Maxim Todorov în interesele lui XXXXXXXX XXXXXXXX și menținerea hotărârii contestate.

VI. Motivarea soluției Consiliului Superior al Procurorilor

Analizând hotărârea contestată și materialele procedurii disciplinare prin prisma criticilor formulate de avocatul Maxim Todov, în interesele lui XXXXXXXX XXXXXXXX, ținând cont de argumentele prezentate de inspectorul-șef al Inspekției procurorilor, Mircea Roșioru, precum și de prevederile legale incidente, Consiliul Superior al Procurorilor constată că soluția dispusă de Colegiul de disciplină și etică este legală și întemeiată, motiv pentru care contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Pentru motivarea acestei concluzii, Consiliul va expune în continuare raționamentele de fapt și de drept care au stat la baza adoptării prezentei hotărâri.

Potrivit Legii nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, răspunderea disciplinară a procurorului poate fi angajată doar în cazul întrunirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare, respectiv: existența unei fapte ilicite, vinovăția procurorului sub forma intenției sau a neglijenței grave, producerea unui rezultat prejudiciabil și existența legăturii de cauzalitate între faptă și rezultatul produs. Absența oricăruia dintre aceste elemente exclude, în mod necesar, posibilitatea atragerii răspunderii disciplinare.

Contrar susținerilor contestatarului, din materialele cauzei rezultă că Inspekția procurorilor a efectuat o verificare completă, obiectivă și multilaterală a tuturor alegațiilor formulate, stabilind o situație de fapt coerentă și susținută probatoriu. Verificările efectuate demonstrează că acțiunile procurorilor Alexei Buțenco și Alexandru Zgureanu s-au circumscris cadrului legal incident, fiind realizate în limitele competențelor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală și orientate spre asigurarea desfășurării normale a procesului penal, fără a se reține conduite de natură să afecteze drepturile părților ori să genereze întârzieri imputabile acuzării. În acest sens, s-a constatat că măsurile și demersurile întreprinse au avut ca finalitate buna administrare a probatoriului, respectarea principiilor contradictorialității și asigurarea plenitudinii cercetării judecătorești, inclusiv prin exercitarea drepturilor procesuale în mod rezonabil și justificat, în contextul complexității cauzei.

Consiliul constată că interpretarea subiectivă a contestatarului cu privire la conduita procurorilor Alexei Buțenco și Alexandru Zgureanu nu este susținută de probe certe și concludente. Materialul probator administrat în cadrul procedurii disciplinare, inclusiv înscrisurile procesuale și circumstanțele de fapt reținute de Inspekția procurorilor, nu confirmă existența unui comportament neetic, abuziv sau orientat spre tergiversarea cauzei din partea acestora.

Totodată, pretenziile susțineri privind existența unei legături de cauzalitate între acțiunile procurorilor și eventualele consecințe invocate de contestatar rămân la nivel

declarativ, nefiind probate prin mijloace de probă obiective, pertinente și concludente, apte să răstoarne constatările Inspecției procurorilor și ale Colegiului de disciplină și etică.

Sub aspect de principiu, Consiliul reține că răspunderea disciplinară a procurorului poate fi angajată numai în condițiile întrunirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare, respectiv existența unei fapte ilicite, a vinovăției sub forma intenției sau neglijenței grave și a legăturii de cauzalitate între faptă și consecințele invocate. Or, din ansamblul probelor administrate în cauză nu rezultă că procurorii Alexandru Zgureanu și Alexei Buțenco ar fi acționat cu încălcarea normelor legale sau a Codului de etică al procurorilor, acțiunile acestora fiind circumscrise exercitării atribuțiilor procesuale în limitele prevăzute de lege și supuse controlului judiciar și/sau ierarhic, după caz.

În acest context, simplele nemulțumiri ale contestatarului cu privire la modul de desfășurare a urmăririi penale și al judecării cauzei nu pot fundamenta, prin ele însele, aplicarea unei sancțiuni disciplinare, în absența unor probe obiective care să demonstreze existența unei conduite ilicite de natură să atragă răspunderea disciplinară.

De asemenea, Consiliul subliniază că activitatea procesual-penală a procurorilor Alexei Buțenco și Alexandru Zgureanu este supusă controlului procurorului ierarhic superior și controlului judecătoresc, iar procedura disciplinară nu poate fi utilizată ca instrument alternativ de cenzurare a soluțiilor procesuale sau a strategiilor de conducere a urmăririi penale, în lipsa unor încălcări disciplinare certe și dovedite.

Consiliul reține că o parte semnificativă a criticilor formulate în contestație vizează nemulțumiri legate de modul de gestionare a urmăririi penale și de opțiunile procesuale adoptate de procurori. Aceste aspecte excedează controlului disciplinar, întrucât procedura disciplinară nu constituie un mecanism de revizuire a actelor procesual-penale și nu poate înlocui căile de atac prevăzute de Codul de procedură penală. În lipsa constatării unor încălcări disciplinare propriu-zise, orice ingerință în activitatea procesuală a procurorilor ar echivala cu o imixtiune nepermisă în independența funcțională a acestora.

Consiliul constată că acțiunile procurorilor Alexei Buțenco și Alexandru Zgureanu au fost determinate de obligația legală de a asigura desfășurarea acțiunilor procesuale în condiții de legalitate, contradictorialitate și respectare a drepturilor părților, inclusiv prin verificarea prezenței și calității procesuale a participanților la proces. În acest context, exercitarea atribuțiilor procesuale în limitele Codului de procedură penală, inclusiv formularea demersurilor privind administrarea probelor, solicitarea unor amânări motivate sau asigurarea pregătirii corespunzătoare a actelor procesuale, nu poate fi calificată drept abuzivă sau excesivă, ci reprezintă o manifestare a rolului activ al procurorului în susținerea acuzării, menită să prevină eventuale vicii de procedură și să asigure plenitudinea cercetării judecătorești.

Raportat la materialele cauzei și la constatările detaliate ale Inspecției procurorilor, argumentele invocate în contestație nu pot fi reținute, acestea fiind contrazise de situația de fapt stabilită și de cadrul normativ incident.

Astfel, susținerea privind pretinsa tergiversare a judecării cauzei prin conduita procurorului Alexei Buțenco este neîntemeiată, întrucât amânările ședințelor de judecată identificate în speță au avut cauze obiective, independente de voința procurorului, inclusiv concedii comunicate în prealabil, incidente procedurale generate de soluționarea unor demersuri pendinte, precum și imposibilitatea obiectivă de prezentare

a martorilor, în pofida măsurilor dispuse de acuzare. În plus, instanța de judecată nu a constatat abateri procesuale, nu a aplicat sancțiuni judiciare procurorilor și nu a reținut caracterul culpabil al eventualelor amânări, iar mecanismul de accelerare a judecării cauzei nu a condus la constatarea unor întârzieri imputabile acuzării, ceea ce exclude concluzia existenței unei tergiversări imputabile procurorului.

Criticile referitoare la pretinsa utilizare abuzivă a demersurilor privind audierea martorilor prin videoconferință sunt, de asemenea, lipsite de suport juridic și probator. Aceste demersuri au avut un caracter strict procesual, s-au înscris în logica administrării probelor și nu au produs efecte juridice, întrucât martorii au fost ulterior audiați în prezență fizică. În consecință, nu poate fi reținută nicio consecință prejudiciabilă și nici vreo conduită ilicită susceptibilă de a angaja răspunderea disciplinară.

Nici criticile privind pretinsa tergiversare prin solicitarea de amânare a audierii inculpatului nu sunt întemeiate, întrucât această solicitare a fost determinată de modificarea strategiei apărării și de necesitatea pregătirii corespunzătoare a întrebărilor raportate la materialul probator complex al cauzei, reprezentând exercitarea unui drept procesual legitim, acceptat de instanță. Totodată, consultarea poziției procurorului care a instrumentat urmărirea penală reflectă o cerință de coordonare internă a acuzării și nu poate fi calificată drept o acțiune de rea-credință sau de tergiversare.

În ceea ce privește capetele de critică privind pretinsa încălcare a termenului rezonabil, acestea nu pot fi reținute, întrucât, potrivit art. 20 alin. (4) din Codul de procedură penală, această obligație revine instanței de judecată, iar din verificările efectuate rezultă că ședințele au fost fixate la intervale rezonabile, fără perioade semnificative de inactivitate. Complexitatea sporită a cauzei, volumul probelor și existența cauzelor conexe justifică durata procesului, fără ca eventualele întârzieri să poată fi imputate acuzării.

Referitor la criticile privind neasigurarea prezenței martorilor, s-a constatat că procurorul a întreprins măsuri concrete și documentate, ceea ce demonstrează diligența acestuia în administrarea probatoriului, iar eventualele dificultăți au avut cauze obiective, independente de conduita sa.

Sub aspectul acuzațiilor privind rolul procurorului Alexandru Zgureanu, s-a stabilit că acesta nu a avut calitatea de acuzator de stat în faza judecării, intervențiile sale fiind limitate la etapa trimiterii cauzei în instanță, iar eventualele acțiuni de consultare sau sprijin s-au circumscris obligației de cooperare instituțională și nu relevă nicio conduită disciplinar relevantă.

Nici argumentele referitoare la pretinsa divulgare a identității inculpatului sau la încălcarea regimului secretului de stat nu pot fi reținute, întrucât, potrivit datelor oficiale ale Serviciului de Informații și Securitate, identitatea și calitatea lui XXXXXXXX XXXXXXXX nu constituie secret de stat, acesta fiind încadrat în categoria personalului „xxxxxx”, iar nu „xxxxx”. În lipsa unei clasificări legale a informațiilor, nu subzistă obligații speciale de secretizare sau de desfășurare a ședințelor în regim închis, iar competența privind publicitatea ședințelor aparține exclusiv instanței de judecată.

Argumentul contestatarului privind lipsa documentelor oficiale care să ateste statutul de ofițer SIS al lui XXXXXXXX XXXXXXXX este, de asemenea, neîntemeiat și infirmat de materialul probator administrat în cauză. Din actele dosarului rezultă că, prin Ordinul Directorului Serviciului de Informații și Securitate nr. xxxxxx din xx.xx.20xx, acesta a fost numit în funcția de ofițer principal de investigații în cadrul Secției nr. X a Direcției Teritoriale XXXXXX a Serviciului de Informații și Securitate, circumstanță care

confirmă în mod direct și oficial statutul invocat, eliminând orice dubiu cu privire la veridicitatea informațiilor furnizate de autoritatea competentă și demonstrând că susținerea apărării se întemeiază pe o percepție incompletă asupra probatoriului existent în dosar.

În consecință, toate criticile formulate în contestație se rezumă, în esență, la nemulțumiri privind modul de desfășurare a procesului penal și opțiunile procesuale ale acuzării, aspecte ce excedează controlului disciplinar. În lipsa unor probe obiective care să demonstreze existența unei fapte ilicite, a vinovăției sub forma intenției sau neglijenței grave și a legăturii de cauzalitate, nu sunt întrunite condițiile răspunderii disciplinare.

Este de precizat că, ulterior adoptării deciziilor Inspecției procurorilor și a Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-80/2025 din 12.09.2025, Judecătoria Cahul, sediul Central, prin sentința pronunțată la data de xx.xx.2026, a constatat vinovăția inculpatului XXXXXXXX XXXXXXXX pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 27, art. 42 alin. (5), art. 46 și art. 248¹ alin. (4) lit. a), b) și c) din Codul penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare într-un penitenciar de tip semiînchis, precum și pedeapsa complementară a privării de dreptul de a ocupa funcții în domeniul securității statului, asigurării ordinii de drept și activității autorităților publice pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 90 din Codul penal, instanța a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 3 ani și a obligat inculpatul la plata cheltuielilor judiciare în sumă de 12.600 lei, reprezentând costurile expertizelor judiciare efectuate.

Această evoluție procesuală nu constituie, prin ea însăși, temei al soluției disciplinare, însă confirmă că nu există indicii obiective potrivit cărora acțiunile procurorilor ar fi compromis examinarea cauzei sau ar fi generat vătămările disciplinare invocate de contestatar. Prin urmare, contestația este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În contextul celor expuse *supra*, urmare a exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Procurorilor prezenți la ședință, cu 9 voturi „*pro*” și 0 voturi „*contra*”, în temeiul art.37, art.70 alin.(1) lit. f), art.77, art.86 alin.(3) lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură; Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor-

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația formulată de Maxim Todorov, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-80/2025 din 12.09.2025.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, www.csp.md, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președinta interimară a
Consiliului Superior al Procurorilor**

semnat

Elena ROȘIOR